De rol van de mens in het geestelijke en het materiële universum

20 mei 1957
lezing 6D

“Gegroet in de naam van God. Ik breng jullie Gods zegen.

Beste vrienden, er is de laatste tijd nogal wat discussie geweest over hoe moeilijk het voor jullie mensen is om jullie eigen vrije wil aan God ondergeschikt te maken. Ik zou daar nu ook iets over willen zeggen: bij iedereen die aan het begin van deze weg staat, is dit min of meer het geval. En laten we daarom samen eens nagaan wat de oorzaak daarvan is, waarom het zo moeilijk is om je wil aan die van God ondergeschikt te maken. Wanneer jullie daarover nadenken, zullen jullie voor jezelf tot de slotsom moeten komen dat hiervoor beslist een gebrek aan vertrouwen verantwoordelijk moet zijn; ja ook een gebrek aan vertrouwen in God, en ook wanneer jullie het in je denken nog niet helder hebben, voor jullie gevoel *moet* dat zo zijn. Want als jullie vertrouwen in God zo groot was als gerechtvaardigd zou zijn, dan zou niemand van jullie het moeilijk vinden om Zijn wil boven die van zichzelf te stellen. Dus gevoelsmatig reageert een ieder ongeveer zo dat hij denkt dat hij zelf beter weet wat goed voor hem is, wat gunstiger voor hem moet uitpakken en in werkelijkheid klopt dat helemaal niet. Want niettegenstaande de eigenliefde die ieder mens heeft, is de liefde voor zichzelf toch een zieke en kortzichtige liefde terwijl de liefde van God voor jullie een zuivere, krachtige en gezonde liefde is en vandaar moet dit soort liefde ook verder vooruitziend en zachtaardiger zijn en jullie het betere doen toekomen. Zeker, wat God jullie in eerste instantie moet doen toekomen is vaak niet prettig – niet omdat Hij dat zo wil maar omdat volgens de wet van oorzaak en gevolg jullie eigen daden of houdingen uit het verleden zulke

gevolgen wel moeten hebben; maar het zal aanmerkelijk minder moeilijk worden wanneer men in staat is om het te aanvaarden en zich ook hier aan Gods wetmatigheid te onderschikken. Dan zal men door het bestrijden en overwinnen van deze moeilijkheid sterker, vrijer en gelukkiger worden en bij elke stap voorwaarts de zin ervan steeds beter begrijpen. Pas wanneer deze zelf geschapen hindernissen overwonnen zijn, kan het geluk dat God jullie wil doen toekomen – ook al op aarde – geproefd worden. Want juist het overwinnen van de moeilijkheden die je zelf hebt veroorzaakt – ook wanneer je deze oorzaak op voorhand niet kunt weten – maakt voldoende vrij om het geluk te krijgen, te verdragen en vast te kunnen houden. En alleen diegene zal het kunnen ervaren – en om die reden deze moeilijkheden ook niet te zwaar nemen – die in het geestelijke doordringt. Wie God werkelijk vertrouwt, *werkelijk* vertrouwt, zal, wanneer hij denkt: 'Heer, Uw wil geschiede', deze moeilijkheid niet hebben. En ik zou jullie willen vragen, beste vrienden, iedereen en in het bijzonder diegenen die bij het horen van deze woorden gevoelsmatig problemen hebben om bij zichzelf na te gaan hoe het met het vertrouwen op God gesteld is. Al deze verkeerde innerlijke houdingen moeten bestreden en rechtgezet worden en dat gaat immers alleen wanneer ze van alle kanten belicht en bekeken worden; dan zal men het gehele antwoord vinden. En ik geef jullie deze aanwijzing. Het is een belangrijke sleutel.

Nu zal iemand mij misschien vragen: 'En wanneer ik tot de slotsom gekomen ben dat mijn vertrouwen op God inderdaad onvoldoende is, wat dan?' Maar, lieve mensen, het is al heel wat wanneer jullie eenmaal bij het zieke punt kunnen komen. Ieder dieper weten over hoe het er nu werkelijk bij jullie voorstaat, zal tot verder weten en volgende sleutels leiden totdat de hele knoop is ontward. Je moet nagaan waarom het zo voor je is. De zuiver oppervlakkige overwegingen van mensen zullen niet voldoende zijn; daarom moet je innerlijk onderzoek doen, jezelf volledig leren kennen. De mensen zullen bijvoorbeeld steeds weer zeggen: 'Ja, maar wanneer er toch een rechtvaardige God bestaat, hoe is het dan mogelijk dat er al die narigheid op aarde is?' Reeds in deze manier van denken ligt het gebrek aan vertrouwen op God al besloten. Jullie twijfelen daarmee dus eerder aan Gods gerechtigheid en liefde dan aan jezelf, aan de feilbaarheid van de mensen. En dat is bij dit onderwerp al een belangrijke overweging.

Verder is het echter ook zo dat, wanneer dit gevoel werkelijk diep is geworteld, daarbij zuiver *persoonlijke,* innerlijke problemen die men als zodanig nog niet heeft herkend mede een rol spelen. Iets heel

persoonlijks doet deze weerstanden ontstaan. Daarom is het van belang dat de mens enerzijds de wetmatigheden van buiten leert kennen en wanneer er enig begrip is alsmede de wil om objectief te zijn, dan zal het gevoel voor deze wetmatigheden steeds sterker worden en zo helpen om aan de verdere voorwaarden te voldoen, de eigen gevoelsmatige reacties te onderzoeken. Daarbij zal er vrede en harmonie ontstaan en op die manier zal de mens op de juiste manier meester over zijn leven kunnen zijn. Dit is één van die punten: *het vertrouwen op God*. Wie werkelijk op Hem vertrouwt, die zal graag alles aan Hem toevertrouwen en zich laten leiden, die zal zichzelf onder Gods hoede plaatsen en zich met zijn hele wil ervoor inzetten om alleen *dat* te willen doen, alleen *dat* te doen of na te laten wat in overeenstemming met Gods wil is. En pas als het zover is zal de verbinding van het individu met de geestelijke wereld tot stand gebracht kunnen worden zodat die voor de mens inderdaad een realiteit wordt. Jullie dienen dus deze weg van zelfonderzoek met geen ander doel voor ogen te gaan dan jezelf te bevrijden en daardoor gelukkig te worden. Maar aangezien geluk nooit als doel op zichzelf verkregen en in stand gehouden kan worden, moet het uiteindelijke doel daarin gelegen zijn beter te kunnen dienen, helpen en liefhebben; en dat betekent wanneer jullie eenmaal zover zijn gekomen, zo verlicht en zo sterk zijn geworden, geen offer meer. Immers alleen de gelukkige en vrije mens kan waarlijk dienen en liefhebben. Op die manier sluit de cirkel zich weer.

Hoe vaak heeft de mens niet heel persoonlijke weerstanden tegen het idee dat God een wezen, figuur en persoonlijkheid is, dus de Vader van alle wezens. Wanneer er zulke sterke innerlijke weerstanden zijn, heeft dat, zoals ik al zei, persoonlijke redenen. En ik zou ook hier jullie graag een aanwijzing geven: wanneer dit bij iemand het geval is, zou hij bij zichzelf na kunnen gaan hoe zijn verhouding tot zijn eigen vader was of is. Want de mens wijst het begrip God als vader zo vaak af omdat hij zijn aardse vader afwijst of zich tegen hem verzet. Ik wil het er nu helemaal niet over hebben of dit terecht of onterecht is, daar gaat de discussie niet over. Waar het om gaat is: wat de gevoelens ten opzichte van de aardse vader in feite zijn, hoe helder de kijk is die men daar op heeft en hoe sterk deze gevoelens andere houdingen kunnen kleuren, en hoe de gevoelens, om het zo te zeggen, eenvoudigweg “associatief” reageren: een zich afzetten tegen de “hogere macht” die de vader voor het kind vertegenwoordigt, een zich zonder meer verzetten tegen de autoriteit. Deze gevoelens zijn vaak overgebleven uit de kindertijd en uit de jeugd en worden later, niet bewust van deze achtergrond, op de hemelse vader overgedragen. Men heeft geen *werkelijk* besef van de gevoelens

tegenover de aardse vader, misschien wel ergens een oppervlakkige kennis zonder de diepergaande conclusies te trekken maar dat is niet genoeg. – Ik kan jullie wel zeggen, dat waar er ook maar sprake is van een dergelijke krachtige afwijzing van God als figuur, persoon en vader, dit iets met de lichamelijke vader of met de houding ten opzichte van hem te maken heeft. Jullie kunnen daar misschien eens over nadenken. En wanneer iemand de waarheid op dit punt blootlegt, zal dat al genoeg zijn om tegen zichzelf te kunnen zeggen: 'Ik heb tot nu toe mijn mening helemaal niet op een objectieve overtuiging gebaseerd maar mijn algemene meningen emotioneel gekleurd. En dat wil ik als hoogstaand mens – en die wil ik toch graag zijn – bepaald niet'.

Nu zal dit natuurlijk niet altijd dezelfde uitwerking hebben. Er zullen ook juist mensen zijn die op een tegenovergestelde manier reageren, die misschien uit een verlangen naar een goede verhouding met hun aardse vader God zoeken en, om het zo maar te zeggen, als compensatie God als vader erkennen. En ook in zo'n geval zeg ik: het doet er niet toe dat het inderdaad waar is dat God persoonlijkheid, figuur en jullie Vader is want wie zich op deze ziekelijke manier met God wil verbinden en hem onbewust als compensatie voor de aardse vader gebruikt, diens verhouding tot Hem moet troebel zijn omdat hij Hem niet om Hemzelf zoekt en liefheeft. Daarom zou ieder van jullie mogen nagaan, werkelijk bij zichzelf van binnen navoelen hoe sterk de gevoelens voor de aardse vader de gevoelens voor de hemelse Vader op de een of andere manier kleuren, beïnvloeden en in de war brengen: door afwijzing omdat het juist om een boven hem gestelde autoriteit gaat of uit verlangen en compensatie. Dat dient onderzocht te worden. Want alles in de ziel dient helder en zuiver en waar en gezond te zijn. En het doet er ook niet toe of een ziek gevoel zich 'toevallig' aan iets vastklampt dat in overeenstemming met de waarheid is. Hebben jullie mij begrepen?" *(Ja)*

"Deze gevoelens waar men geen weet van heeft, bepalen in zeer sterke mate de houdingen die de mens aanneemt waar het schijnbaar algemene onderwerpen betreft. Niet alleen in geloofszaken maar ook in de dingen van alledag. En de beste graadmeter voor jullie mensen, de beste manier om jullie zelf te testen is: na te gaan *welk gevoel er bij jullie opkomt* wanneer een bepaald onderwerp ter sprake komt. Zijn jullie van binnen heel rustig en ontspannen, bespeuren jullie geen wanklank, dan is dat een teken dat er niets verborgen en verschoven is, dan hebben jullie eenvoudig een juiste of een verkeerde mening, dat hangt er vanaf maar er zijn geen verwikkelingen door persoonlijke gevoelens en innerlijke problemen of conflicten. Maar wanneer bij een of ander onderwerp een zwarig-

heid, een weerstand, een krampachtigheid voelbaar wordt, dan kunnen jullie er zeker van zijn dat er op dit punt met jullie ziel iets aan de hand is. En dat moet ieder voor zichzelf uitzoeken; en wie met datgene wat hij ontdekt niets kan aanvangen, niet weet hoe hij daar verder mee kan gaan, die zal ik graag verder helpen, ook in een eventuele privé-sessie.

Ik zeg jullie, lieve mensen, jullie kunnen immers allemaal, wanneer jullie zo op zoek gaan en wanneer jullie je werkelijk met de gedachte vervullen dat jullie de *waarheid* willen kennen zoals die nu eenmaal in jullie is, wanneer jullie je wil harden om niet voor deze waarheid terug te schrikken hoe onaangenaam deze in eerste instantie ook mag schijnen te zijn, jullie kunnen je op deze manier allemaal tot op zekere hoogte zelf genezen en bevrijden en zo gelukkig maken. En daardoor dan ook anderen gelukkig maken! Wanneer jullie God werkelijk vragen om jullie daarbij te helpen, zal Hij het doen. Neem je elke dag voor om voor deze waarheid in jezelf open te staan. Ze kan jullie dan op verschillende manieren getoond worden; maar je hebt daarvoor je wil nodig, altijd weer, niet alleen maar voor één keer. En je hebt er moed voor nodig. Wie eerst de weerstand tegen het steeds weer opnieuw mobiliseren van de wil overwonnen heeft – en dit heb ik al vaak gezegd en ik zal het ook nog dikwijls moeten zeggen – zal achteraf erg blij zijn. De eerste reactie zal zijn, gevoelsmatig: ‘Ik wil het niet weten, terug, terug, ogen dicht’ en men zal allerlei uiterlijke verklaringen in elkaar flansen. Maar wie denkt: ’Ik moet, ik kan alleen op deze manier gezond worden, ik kan alleen op deze manier geven, als heel mens, ik kan alleen maar op deze manier echt liefhebben en ziende worden; alleen dat kan Gods wil zijn; en wanneer dat Gods wil is, dan is het ook goed voor mij, dan zal ik niet kleinzerig zijn bij het willen zien van een onaangename waarheid in mijzelf’ die zal zegevieren over het blinde, over het lagere in zichzelf – en daarmee ook over het duistere.

En ik zeg het steeds weer, ieder mens, niet alleen een medium, kan en behoort een persoonlijke verbinding met Gods wereld te hebben. En *iedereen* kan het, iedereen, beste vrienden. Maar er moet aan de voorwaarden worden voldaan. En wanneer Gods geesten (via een medium) tegen jullie spreken, dan willen ze niet op een of andere manier afhankelijke marionetten van jullie maken. Geesten die niet tot Gods orde behoren – om van duistere geesten maar te zwijgen – zullen het heerlijk vinden wanneer ze jullie bij elk aards probleem precies kunnen vertellen wat jullie moeten doen en laten. Het geeft hun macht, het streelt hun ijdelheid. Maar een geest van God wil dat niet. Hij wil de macht niet en heeft die ook helemaal niet nodig, hij wil de ijdelheid niet en heeft die

ook helemaal niet nodig. Hij wil wat God wil en God wil dat jullie vrije, onafhankelijke mensen worden. En de ware vrijheid kan immers alleen maar *in God en door God* komen en doordat jullie zelf, heel persoonlijk de algemene kennis verkrijgen van wat op een bepaald ogenblik Gods wil is en wat niet. En wij willen jullie daarbij helpen en aangeven hoe een ieder deze verbinding tot stand kan brengen. Dat willen we jullie laten zien. Aan de ene kant bestaan daarvoor heel bepaalde, vaststaande basisregels. En aan de andere kant staan er bij iedereen, ik zou willen zeggen, zijn privé-problemen in de weg. Maar wie bereid is deze verbinding zelf tot stand te brengen, die ben ik bereid te helpen en wanneer jullie het er mee eens zijn, zou ik jullie graag bepaalde grondbeginselen willen uitleggen, de manier waarop iemand deze verbinding tot stand kan brengen, wat er gebeuren moet. Maar jullie moeten hier zelf een besluit over nemen; ook daarin willen we jullie vrije wil geen geweld aandoen, ook God doet dat nooit.

Daarom moeten jullie mij aan het einde van de zitting meedelen of jullie dit willen. Ik zal daar misschien niet iedere keer en niet alleen maar over spreken, dat hangt er helemaal van af. Het zal ook in algemene lezingen aan de orde komen die echter toch ook altijd dingen bevatten die ook voor deze persoonlijke verbinding van het individu van belang zijn. En natuurlijk zal ik ook verder jullie vragen beantwoorden, ook wanneer ze niets met dit onderwerp te maken hebben. Zo zal dit een soort “cursus” zijn, wanneer jullie dat zo willen. Ik zal jullie aan het einde van de zitting van vandaag de vraag stellen, en jullie moeten me een heel eerlijk antwoord geven. Jullie kunnen het ook rustig zeggen wanneer jullie dit misschien niet willen. Niet alles wat ik jullie daarover heb te vertellen, zal helemaal nieuw voor jullie zijn want ik heb al veel in mijn lezingen aangestipt maar in deze “cursussen” zullen we, om het zo te zeggen, de voorwaarden stap voor stap al naar gelang jullie voortgang samenvatten.
De mens kan zich op deze manier een grote schat verwerven, lieve mensen. Maar het is niet makkelijk want voor alles wat werkelijk waardevol is en geluk brengt, moet je moeite doen. En de mens moet zelf beslissen, het besluit kan niet voor hem genomen worden. En op dit punt zou ik ook nog dit willen zeggen: wie datgene wat hij hier dan leert niet toepast, heeft ook niet het recht om iets van die geestelijke waarheden te ontkennen, ook niet voor zichzelf. Want iedereen kan alles wat jullie door een van Gods geesten hier of elders wordt gezegd op deze wijze niet alleen te weten komen maar *ervaren*, zo sterk ervaren dat er voor hem meer dan door alle uiterlijke aardse bewijzen geen twijfel meer is. Dat kunnen jullie op die manier. Wie echter niet aan de voorwaarden voldoet om zo alles wat jullie hier horen en leren zelf te kunnen doorvoelen en zo

bevestigd te vinden, die heeft ook niet het recht het in twijfel te trekken. En nu jullie vragen, beste vrienden."

VRAAG: Ik zou willen vragen hoe het verschil tussen de Indische en de westerse opvatting over het verder leven na de dood uitgelegd kan worden, beter gezegd, je kunt eigenlijk alleen maar zeggen: wie heeft er gelijk? Of er helemaal niets volgt, zoals de Indiërs zeggen omdat na herhaalde incarnaties alles in het niets oplost, de individuele persoonlijkheid niet overleeft of dat er toch een of andere manier van persoonlijk verder leven met het bewustzijn bestaat?

"Om te beginnen zou ik melding willen maken van het feit dat er nauwelijks een geloofsopvatting is – al is hij nog zo onjuist – die niet een kern van waarheid bevat. Zo'n opvatting bevat altijd iets dat van de waarheid afkomstig is maar dat eenvoudig door misverstanden, een verkeerde uitleg, vergissingen en de lange omzwervingen van sommige overleveringen is vervormd. Een andere reden is dat de mens met zijn beperkte verstand veel niet kan begrijpen. Maar ergens steekt er een kern van waarheid in. En telkens wanneer jullie dit soort vragen hebben, dan moeten jullie mij die ook voorleggen, ongeacht over welke geloofs-opvattingen of Bijbelteksten het misschien gaat; ik zal jullie bij alles graag zo goed mogelijk inlichten over waar op een bepaald ogenblik de kern van de waarheid gevonden kan worden. Dit zal jullie algemene begrip vergroten.

En nu, om op jouw specifieke vraag terug te komen, ik zou om deze vraag zo goed mogelijk te kunnen beantwoorden jullie graag eerst uitleggen hoe het *werkelijk* zit. Dan zal de tegenstelling tussen de beide interpretaties uit het antwoord zelf blijken: hoe hoger de ontwikkelings-graad van het individu is, des te meer vallen de beperkingen van het eigen ego weg. Het is het ego dat deze muur van blindheid en afscheiding om de ziel heen bouwt. Hoe hoger de ontwikkelingsgraad, des te duidelijker wordt de band die de een met de ander verbindt – maar in de zin van vrijheid, in de zin dat wij allemaal werkelijk met elkaar in liefde verbonden zijn – zichtbaar. Door deze liefdesband wordt de pijn van de één werkelijk de pijn van de ander; de vreugde van de één wordt inderdaad en werkelijk gevoeld, de vreugde van de ander wordt zoals wanneer je die vreugde – of deze pijn – zelf ervaart, helemaal precies zo.

Dus het ego in zijn afgescheidenheid, zijn 'zich op een afzonderlijke plaats zetten', zich van daaruit in zekere zin boven de anderen verheffen

omdat hij het voor zichzelf beter wil hebben dan voor de anderen, verdwijnt bij iedere stap die het wezen – mens of geest – naar boven toe zet. Wanneer de hoogste treden bereikt zijn, is de verbroedering, deze liefde, dit één zijn met het jij, ieder jij, zo sterk dat ieder individu steeds volledig meegolft met het jij, in een inderdaad *vrije* verbondenheid met alle broeders en zusters en de Vader in de hemel. Het is heel moeilijk om jullie dit met woorden duidelijk te maken omdat het begrip hiervoor jullie nog moet ontbreken aangezien jullie dit nog niet echt zelf ervaren hebben; en daarom kan ik jullie alleen maar vragen te proberen, om het zo te zeggen, om tussen de regels door mee te voelen opdat jullie gevoelsmatig begrijpen wat ik probeer jullie duidelijk te maken.

De hoogste trede is die welke wij het "Huis van God" noemen. Dat moeten jullie je niet als een huis voorstellen maar veeleer als een grote sfeer. Wie het huis van God binnentreedt en niet meer geboren hoeft te worden – tussen haakjes, niet ieder wezen gaat direct het huis van God binnen wanneer de noodzaak voor levens op aarde niet meer aanwezig is maar de verdere ontwikkeling gaat in andere sferen in de geestelijke wereld door – wie dus zo ver is om het huis van God binnen te gaan, bij diegene is deze versmelting met het jij zo sterk dat, zoals gezegd, alles van de één door de ander meegevoeld en beleefd wordt omdat het ego overwonnen werd. Nu maken de mensen de fout – het is eenvoudig een begripsverwarring, en dit is geen verwijt, het is immers heel begrijpelijk dat de mens met zijn beperkte verstand dikwijls gewoon niet anders kan – te denken dat het ego identiek is met de individualiteit van de persoonlijkheid. Het ene heeft met het andere niets te maken, het ene sluit het andere niet uit. Integendeel, zoals ik jullie in een paar lezingen geprobeerd heb duidelijk te maken, wordt het ikbewustzijn bij iedere hogere trede die een wezen bereikt, uitgebreid en versterkt en juist omdat de afscheiding van het ego werd overwonnen. Deze afscheiding is ook blindheid, een gebrek aan begrip en moet daardoor het ikbewustzijn – en daarmee de individuele persoonlijkheid – kleiner maken of beperken. Het ego moet derhalve een keer worden overwonnen, de versmelting moet plaatsvinden en daarbij wordt de individualiteit niet alleen niet prijsgegeven maar zij komt juist in een steeds grotere vrijheid, licht, begrip en liefde eerst zo tot haar recht.

Jullie kunnen dus ook hier zien hoe in de Indische opvatting de kern van de waarheid behouden is, en evenzo in de joodse en christelijke opvatting terwijl die in tegenspraak met eerstgenoemde schijnt te zijn. Bij de eerstgenoemde heeft het oplossen betrekking op het ego, bij de laatstgenoemde opvatting wordt alleen over de individuele persoonlijk-

heid gesproken die inderdaad in grotere mate eeuwig bestaat. Allebei zijn waar. En als deze leer, dat wat Nirwana wordt genoemd, zich onder de Indiërs verspreid heeft, dan heeft dat de volgende oorzaak: in India was er altijd een bepaalde groep mensen die door bepaalde meditatieoefeningen, net zoals ik in deze cursussen van plan ben te laten zien, maar ook door de voor die tijd hoge ontwikkelingsgraad van zulke mensen, zich de gave of het vermogen had verworven, hun geest van het lichaam te bevrijden zonder het bewustzijn te verliezen en op die manier bepaalde geestelijke ervaringen te hebben.

Omdat het overwinnen van het ego, tenminste tot op zekere hoogte, een basisvoorwaarde voor zulk een geestelijk ervaren en het daarmee verbonden geluksgevoel is, is het heel begrijpelijk dat de beschrijvingen van die mensen andere mensen die dit niet zelf hadden ervaren zo in verwarring brachten. Het is moeilijk om een gevoel, wat het ook is, in woorden uit te drukken. Hoe verhevener, mooier en gelukzaliger een gevoel is, des te moeilijker kan het voor mensen die nog niet het vermogen hadden om dit te ervaren, in woorden gevat worden; dit geldt echter heel in het bijzonder voor zulke geestelijke ervaringen. Daarom staat ieder geestelijk ervaren dat op de overlevering is aangewezen nog veel makkelijker aan misverstanden bloot dan al het zuiver feitelijke. En dat gebeurde in dit geval ook. Het is dus absoluut niet zo dat de persoonlijkheid oplost en tot niets wordt; als dat zo zou zijn, dan zou de persoonlijke ervaring helemaal niet geregistreerd en bewust kunnen worden, en zou om die reden ook nooit gepoogd kunnen worden om deze ervaring, ook al was het maar heel gebrekkig, door te geven.

Zo is dus de opvatting dat de individuele persoonlijkheid ophoudt te bestaan een heel begrijpelijk maar desalniettemin groot misverstand. Want het is een onmogelijkheid, beste vrienden. *Niets* dat in schoonheid en zuiverheid door God werd geschapen, zeker niet het geestelijke, vergaat. En de persoonlijkheid in zijn zuivere vorm, dus zonder ego, is toch iets zuiver geestelijks. Er vergaat niets. Wanneer jullie op aarde een prachtige bloem of een lief dier zien en jullie geloven dat dit vergankelijk is omdat het lichaam of het uiterlijke omhulsel vergaat of omdat deze soort uitsterft, dan vergissen jullie je. Nee, lieve mensen, wat mooi en edel, wat geestelijk is – en het mooie en edele is immers altijd geestelijk – vergaat nooit, het bestaat eeuwig, het blijft, misschien in een wat andere vorm, maar wat zijn karakteristiek dus zijn persoonlijkheid betreft volledig behouden. Het geestelijke is toch hetzelfde als het levende. Wanneer jullie een dood lichaam zien, zeggen jullie zo nu en dan misschien: ‘Het leven is uit hem geweken, of het leven is voorbij’. Jullie

weten nu al dat daarmee de levende geest bedoeld wordt. Wat er aan goeds, edels in het karakter van ieder mens of wezen aanwezig is, dat lost nooit op en het blijft ook individueel bestaan. Begrijpen jullie dat?"

VRAAG: Ja. Er is ons mensen natuurlijk veel aan gelegen om vast te stellen of er tenminste een beetje helderheid over te krijgen is of de banden met allen die we liefhebben feitelijk blijven bestaan.

"Daarop zeg ik, ja. Vanzelfsprekend. Als er geen individuele persoonlijkheid zou bestaan, dan zou er in liefde of anderszins ook geen verbinding met anderen kunnen zijn. En niet alleen dat jullie met diegenen in liefde verbonden blijven met wie jullie tot nu toe nauw verbonden waren, maar eenmaal, na een voor jullie begrippen misschien zeer lange tijd, zullen deze banden zich uitbreiden en andere wezens omvatten die jullie nu koud laten en aan wie jullie nu zelfs een hekel hebben. Deze liefde en verbondenheid zal zich dus steeds meer uitbreiden en steeds meer andere broeders en zusters omvatten. Dus wat er bij de geestelijke ontwikkeling wordt bereikt – liefde, begrip enz. – kan nooit verloren gaan. Deze totaal verkeerde opvatting dat de gehele persoonlijkheid op zou houden te bestaan is overigens helemaal niet van die Indische mensen die deze geestelijke ervaringen hadden – dat wat Nirwana genoemd wordt – zelf afkomstig. Ik kan je vertellen dat wanneer je eens met zo'n mens persoonlijk zou spreken, of het nu een Indiër of iemand anders is, hij je zou bevestigen dat het precies zo is als ik je geprobeerd heb duidelijk te maken. Hij zou bevestigen dat het een misverstand is en dat juist in integendeel de individualiteit, het vermogen om persoonlijke ervaringen te hebben alleen maar groter en absoluut niet kleiner wordt en dat het alleen maar gaat om de oplossing van het ego. Daarin zit een wezenlijk verschil. En het zou goed zijn wanneer jullie over dit verschil zouden nadenken en mediteren. Want de mens gelooft zo vaak dat zijn hele persoonlijkheid en individualiteit met het ego samenhangt.

Ik zou het zo willen zeggen: het ego is een deel van het lagere zelf en de individuele persoonlijkheid is het totaal van datgene wat het wezen, juist in de ontwikkelingsfase waarin het zich op dat ogenblik bevindt, is, met inbegrip van het lagere en het hogere zelf. Wat vergaat is echter alleen het lagere zelf dat jullie zwaar en aan de aarde gebonden doet zijn, dat met zijn ego juist dat vermogen om in ieder geestelijk gebied individueel ervaringen te hebben beperkt, of het nu om geestelijke ervaringen of om de liefde voor de naaste of om het meevoelen enz. gaat. Zo moeten jullie

je voorstellen dat er eigenlijk twee "zelven" in jullie huizen die met elkaar of tegen elkaar vechten. Dat zeg ik jullie immers steeds. Wanneer jullie eenmaal zover zijn gekomen dat jullie het verschil in jullie zelf op het spoor komen en precies navoelen, ze uit elkaar houden, dan zullen jullie deze verklaringen niet alleen veel beter begrijpen maar jullie zullen daardoor een belangrijke stap dichter bij het ervaren gekomen zijn waarover we hier spreken. En wanneer de mens steeds weer aan zijn ego vasthoudt, dan is dat niet alleen omdat het sowieso moeilijk is om al het lagere te overwinnen maar ook omdat hij in de waan verkeert en gelooft dat hij met het ego ook zijn individuele persoonlijkheid moet opgeven".

VRAAG: Het medium wilde een vraag stellen: één van onze kennissen, een aanhanger van de Steinerschool, had het erover dat er eigenlijk geen twee "rijken" zijn, hemel en hel, goed en kwaad, maar drie, en volgens deze theorie is de aarde onderworpen aan een wezen dat niet de duivel of Lucifer is, maar, ik geloof, Ahriman wordt genoemd, die de materie beheerst en in een bepaald opzicht voor de mensen nog veel gevaarlijker moet zijn dan Lucifer. Het medium zou in de eerste plaats graag weten of dit klopt, in hoeverre en zo ja waar deze Ahriman vandaan komt, welke rol hij in het zondevalverhaal speelt. Ons werd de hele tijd immers alleen maar over Lucifer verteld. Hoe zit dat?

"Ook hierin bevindt zich een kern van waarheid. Ik zou het zo willen uitleggen: jullie weten dat niet alleen Lucifer gevallen is, maar dat hij nog een heleboel andere wezens met zich mee heeft getrokken. Niet al deze wezens zijn even zwaar belast. Nu had God zeven zonen, die eerst geschapen wezens die hem het meest na stonden. Van deze zijn er twee gevallen, behalve al die andere wezens waaronder zich ook nog weer andere bevinden die God op een bijzondere manier na stonden; maar daar zou ik het nu niet over willen hebben. In de eerste plaats heeft het met deze vraag direct niets te maken en verder is het voor jullie niet belangrijk om dit op voorhand zo precies te begrijpen, en ook al zouden jullie het precies begrijpen, het zou alleen maar tot misverstanden aanleiding geven. Het is voor jullie voldoende om dit tot zover te weten.

Nu is één van deze andere zonen van God, die met Lucifer meegegaan is die geest die de materie beheerst, dus daarmee tot op zekere hoogte over de aarde regeert. Deze geest is eveneens zwaar belast maar Lucifer die de zondeval veroorzaakte is toch de zwaarst belaste geest. Wanneer nu bepaalde leringen zeggen dat we met drie "rijken" te maken hebben,

klopt dat niet helemaal; dat wil zeggen vanuit dit standpunt zouden het er meer dan drie zijn, want Lucifer die de meeste macht in het gehele van God gescheiden gebied bezit heeft aan andere, eveneens zwaar belaste geesten bepaalde territoria, als ik het zo noemen mag, overgedragen waarin zij, om het zo te zeggen, min of meer zelfstandig macht uitoefenen; en alleen wanneer het om bepaalde kwesties gaat, moeten ze zich tot hem wenden. Er is hier weer sprake van een imitatie van datgene wat in het Goddelijke rijk te vinden is en wat ook door de mensen geïmiteerd werd; wat overal moet bestaan waar verscheidene wezens samenleven, dus een bepaalde orde, een rangschikking. Ook bij ons in het Goddelijke rijk hebben afhankelijk van de mate van ontwikkeling de geesten zelfstandige macht; hun werkgebied wordt steeds groter en breder en daarin kunnen zij tot op zekere hoogte met de precieze kennis van de geestelijke wetten vrij besluiten nemen en beschikken maar wanneer het hier bovenuit gaat, dienen zij zich tot die geest te wenden die boven hen staat.

Nu is het juist dat een van hen, een broer van Lucifer, dit aardrijk gekregen heeft en over de materie heerst. Dit betekent echter niet dat de directe luciferische wereld geen toegang tot jullie wereld heeft; maar in de eerste plaats is het zo dat deze geest, als het er op aankomt, steeds aan Lucifer ondergeschikt is en daarom deel van het luciferische rijk uitmaakt, hoe groot zijn macht ook moge zijn. Als dit jullie niet apart werd uitgelegd, dan is dat omdat het op zichzelf niet van zo wezenlijk belang is. Jullie werd verteld dat ook Lucifer handlangers heeft die aan hem ondergeschikt zijn en een zekere macht hebben. En deze geest van de materie behoort daar ook toe; maar zoals gezegd hij is niet de enige want er zijn nog andere geesten van Lucifer die evenveel of bijna evenveel macht op andere terreinen bezitten. Het zou onmogelijk zijn om dit allemaal zo precies voor jullie uit de doeken te doen. Er zijn nog zoveel dingen die men jullie ook niet vertelt, niet zozeer omdat men het voor jullie verborgen wil houden maar omdat er noch de mogelijkheid noch de noodzaak toe bestaat.

Zo zijn er op aarde van die geesten die direct onder Lucifer staan, dus uit de hel komen, en ook die direct onder die andere geest van de stof staan. Zij staan op hun beurt allemaal in laatste instantie onder Lucifer, als ik het zo mag zeggen. Het verschil is heel duidelijk: als die mensen dus zeggen dat deze geest van de materie een nog groter gevaar is dan het duivelsrijk zelf, dan is dat waar want de directe luciferische geesten zijn de geesten van de boosheid, haat, moord, nijd, hoogmoed enz. enz. Zij belichamen al deze gemeenheden. Maar de geesten hebben slechts in

zoverre toegang tot een mens als er bij deze mens zelf nog een overeenkomstige neiging aanwezig is. Wanneer een mens boven een bepaald ontwikkelingsniveau is uitgestegen, al betreft het maar bepaalde kanten van zijn persoonlijkheid – want jullie weten immers dat de ontwikkeling niet over de hele linie gelijkelijk verloopt – dan hebben de gevaarlijkste hellegeesten geen toegang tot hem. Want zelfs waar ook nog echt wortels van zulke gevoelens in de ziel aanwezig zijn, zullen bepaalde mensen proberen daartegen te vechten en niet aan zulke influisteringen toe te geven, tenminste waar het om het handelen gaat.

Er zijn echter veel mensen die weliswaar niet meer tot deze gemeenheden in staat zijn en de directe hellegeesten daarom aanvankelijk ook niet meer kunnen dienen maar als gevolg van de fase van hun ontwikkeling zeer toegankelijk zijn voor de geesten van die luciferische broer. Het zijn die mensen die volledig aan de materie gebonden leven, beslist zonder daarmee iemand echt enig kwaad te doen, maar zich van God en alles wat met het geestelijke te maken heeft, afkeren en daarvoor steeds minder oog krijgen en minder ontvankelijk worden. En op die manier heeft om te beginnen die broer van Lucifer direct maar Lucifer indirect gezegevierd. Want het doel van de duistere machten is om alle wezens van God te vervreemden. En door deze verwijdering van God en van het geestelijke leven kunnen zelfs de directe hellegeesten weer een ingang bij de mensen vinden, ook wanneer dat aanvankelijk niet het geval was; maar door de sterke verbondenheid met de materie komen dan zelfs weer lagere gevoelens tevoorschijn. Dus die geest dient Lucifer op een indirecte manier. Hij kan vele mensen gevangen nemen waar het Lucifer zelf niet lukt. Zij vallen dus indirect, door de stof aan Lucifer ten prooi. Het hoeven dus helemaal niet altijd boosaardige mensen te zijn – daarvoor heeft Lucifer zijn broeder niet nodig – maar het zijn mensen van wie het zicht vertroebeld is en steeds meer vertroebeld raakt naarmate ze zich meer aan de materie binden. Ze verruimen hun blik niet doordat ze de weg van de zelfkennis en zelfoverwinning, de liefde en nederigheid niet gaan en zodoende het contact met de goddelijke wereld niet tot stand brengen. Ze leven in een vlakke, duffe, grijze wereld en niets leeft echt voor hen omdat juist door het gevangen zijn in het stoffelijke het geestelijke of levende in hun leven ontbreekt.

Ik zou hier graag aan toe willen voegen dat veel mensen denken dat ze geestelijk zijn omdat ze van kunst houden of intellectuele interesses hebben maar dat maakt hen nog helemaal niet werkelijk geestelijk, werkelijk levend. En zo kan het zo nu en dan nogal eens voorkomen dat zo'n mens over wie die broeder van Lucifer zo'n macht heeft verkregen

en die zo steeds zwakker en minder levend wordt, in een toestand kan geraken waarin hij – ook zonder het te weten – zich direct aan Lucifer verkoopt omdat hij door zijn vertroebeld gezichtsveld zo ongeveer aan niets anders gelooft dan aan het materiële en daarom kan hij het gevaar ook niet bestrijden. De vijand die je niet kent is altijd gevaarlijker dan de vijand bij wie je absoluut niet twijfelt over wat zijn aard en wezen is. Maar zelfs waar dit niet gebeurt, is het al genoeg dat een mens de weg omhoog naar God niet gaat, wat die broer van Lucifer dikwijls lukt, waar het Lucifer zelf niet zou kunnen lukken. Begrijpen jullie dat? *(Ja)*. Dus er steekt ook hier iets waars in, zoals jullie zien, ook wanneer je niet kunt zeggen dat er drie rijken bestaan. Wanneer men dat zegt dan zou men meer moeten vertellen over zaken waar jullie helemaal niets van weten. Daarom kan men rustig zeggen dat het in hoofdzaak om de strijd tussen goed en kwaad gaat. Al het andere is slechts bijzaak."

VRAAG: Ik zou een vraag over de gevoeligheid van dieren willen stellen. Hoewel gezegd wordt dat de mens het hoogst ontwikkelde schepsel op aarde is, wat zeker ook wel zo is, lijkt het er toch op dat op bepaalde gebieden het dier aan de mens superieur is. Ik heb bijv. altijd al waargenomen hoe gevoelig dieren zijn, alleen al jachthonden; ze hebben een zintuig dat de mens ten ene male lijkt te ontbreken. Of bijv. onze katten; je kunt altijd weer waarnemen dat, wanneer één van ons thuiskomt, ze dat van te voren al weten voordat ze ons nog kunnen horen, en dan springen ze naar de deur toe terwijl als andere mensen buiten langslopen, ze zich niet verroeren. Het is niet te begrijpen, hoe is dat mogelijk. Hoe komt dat? Waar berust dat op?

"Het zit zo: wat door jullie instinct genoemd wordt, is niets anders dan dat zintuig, waarmee je dingen waarneemt die niet aards of stoffelijk zijn. Dat het dier dit veel sterker ontwikkeld heeft, komt omdat het denkvermogen bij het dier nog niet zo sterk ontwikkeld is als bij de mens. Het denkvermogen is voor de mens wel heel erg belangrijk, juist voor de vooruitgang van de mens want daarin ligt de wilskracht die moet worden uitgeoefend. Maar wanneer het denkvermogen weer doel op zichzelf wordt en niet een middel tot het doel, een middel om nader tot God te komen is, dus in een verkeerde baan wordt gebracht en teveel nadruk krijgt, dan ontstaat weer een disharmonie in de mens en die andere zintuigen verkommeren. Juist in de huidige tijd is dit heel vaak het geval. Het evenwicht moet dus hersteld worden en als dit niet gebeurt, heeft dat altijd ernstige consequenties. Precies zo had het in

vroeger tijden – of bij bepaalde volkeren ook nu nog – zo zijn gevolgen wanneer het denkvermogen verwaarloosd werd. Wanneer het dier dus dit zintuig bezit dat de mens dikwijls ontbreekt, dan is dat omdat hij dat als compensatie nodig heeft. Ook de mens zou veel meer van deze kracht kunnen bezitten als hij de juiste middenweg zou weten te vinden en zijn intellect alleen middel tot het doel zou zijn. Dit zal ook gebeuren. Zo kunnen jullie bij zogenaamd primitieve volkeren waarnemen, dat deze gave veel sterker ontwikkeld is.

Daarmee is je vraag eigenlijk beantwoord, maar deze vraag opent nog verder interessante gezichtspunten die ik in dit verband nu graag zou willen bespreken: door deze misstand van de ziel, als ik het zo mag zeggen, die de ziekte van jullie tijd is, ontstond bij jullie op aarde de situatie dat heden ten dage een technische en wetenschappelijke vooruitgang wordt geboekt die echter geen gelijke tred met de geestelijke vooruitgang houdt.

Als God aan jullie mensen het intellect heeft gegeven, dan is dat toch omdat jullie met behulp daarvan je besluiten kunnen nemen: ik ga die of die weg, ik neem dat of dat besluit. Dit kan evenzo op het geestelijke leven en de geestelijke houding toegepast worden. Maar dat moet wel op grond van een vrij wilsbesluit gebeuren en dit wilsbesluit komt voort uit het intellect. Wordt het besluit op een juiste wijze genomen, dan zullen alle instinctieve en buitenzintuiglijke waarnemings-mogelijkheden van de mens (de mediamieke krachten daarbij inbegrepen) niet alleen niet verlamd worden maar zich precies zo ontwikkelen als het intellect. Het gaat dus alleen om de richting waarin de mens zijn intellectuele kracht inzet: functioneel en natuurlijk, zoals het in wijsheid en volgens de wetmatigheid zou moeten gaan teneinde het gehele geestelijke en zieleorganisme van de mens op een harmonische manier te vormen en verder te ontwikkelen of daarvan af te wijken, wat tot een disharmonie moet leiden en daarom ook onvermijdelijk een zich ongelukkig voelen veroorzaakt.

Het zal jullie dus duidelijk moeten zijn dat het denkvermogen wel een belangrijk middel is om de hoogste geestelijke treden te bereiken en dat dit niet als onbelangrijk afgedaan moet worden maar het moet jullie ook duidelijk zijn op welke manier het intellect gebruikt moet worden, welke kant het opgaat en of het een doel op zich of een middel tot het doel is. Jullie zouden dus naar aanleiding van het onderwerp dat jij hebt ingebracht, bij jezelf moeten nagaan: 1) is er in mij een harmonisch evenwicht ontstaan? Geef ik dit instinct of hoe jullie het ook willen

noemen, voldoende speelruimte? Want dat kan net zo ontwikkeld en onderhouden worden als de intellectuele kracht van de mens. Druk ik dit gevoel met m'n intellect dat uiteindelijk toch ook z'n beperkingen heeft niet weg? En 2) gebruik ik mijn intellect daar waar het nodig is, voor het doel waarvoor het mij gegeven werd? Wie zijn intellectuele krachten in dit licht beschouwt en stuurt, zal zijn leven in geheel juiste banen kunnen leiden, de opdracht van zijn huidige bestaan geheel en al vervullen en daarom in diepe vrede met zichzelf leven; want anders laat het geweten van de mens hem nooit met rust en in vrede leven. Begrijpen jullie dit?"

VRAAG: Nee, ik begrijp dat met die dieren helemaal niet. Hoe is het mogelijk dat dieren op de 12e verdieping in de gaten hebben dat bijv. iemand thuiskomt? Wat gebeurt er dan?

"Stel je een helderziende voor: een helderziende heeft de gave bovennatuurlijke dingen te zien, buiten jullie tijd, jullie ruimte in een andere dimensie. De helderziende kan zien wat er in de toekomst zal gebeuren, hij kan zien wat er in het verleden is gebeurd waarvan hij rationeel gesproken niets kan weten en hij kan zien wat er in de tegenwoordige tijd op een andere plaats gebeurt, wat hij op een aardse manier, met zijn aardse oog niet kan waarnemen. Hij ziet het met het geestelijke oog of hij hoort het met het geestelijke oor. Met het dier is het precies eender. Begrijp je?"

VRAAG: Een helderziende kan dus bijv. zien wanneer iemand een huis binnengaat, of zoiets?

"Zeker kan hij dat, soms. Het hoeft niet altijd het geval te zijn, maar wanneer een bepaalde trilling erbij past, harmonieert, dan wordt het opgevangen. En zo gaat het bij een dier ook. Neem bijv. jouw kat: ze is op jouw trilling ingesteld, door de liefde harmonieert de trilling tussen jullie. En zo gaat het ook wanneer jij nu in een bepaalde omgeving komt, waarin het dier jou op aardse wijze weliswaar nog niet kan waarnemen maar zijn geestelijk oog of oor of neus neemt dit waar omdat de trilling overeenkomt, precies zoals bij een helderziende of helderhorende of een mediamiek iemand die met de geestelijke organen waarneemt in plaats van met alleen de aardse."
(Aha, nu begrijp ik het, dank je).

VRAAG: Ik zou nog graag een vraag van wetenschappelijke aard willen stellen. Ik heb een vriend die wetenschapper is en die heeft mij gezegd dat het meer dan een hypothese is dat de mensheid

reeds op een tenminste even hoog, zo niet hoger ontwikkelingsniveau geweest is als wij tegenwoordig; ik bedoel zuiver aards, niet geestelijk. En dat de atoomenergie zonder twijfel al bekend was, dat de wereld honderdduizenden jaren geleden, om het zo te zeggen, ten ondergegaan is. Klopt dat?

"Ja, dat klopt. Zoals je juist opmerkt, waren de mensen *geestelijk* niet op dat ontwikkelingsniveau, waarop ze gezien hun technische vooruitgang zouden moeten zijn. En als de wereld, zoals jullie zeggen, ten onder gegaan is dan is dàt juist de oorzaak ervan. Wanneer de aardse en de geestelijke ontwikkeling onderling zo sterk afwijken, dan moeten zich bepaalde gebeurtenissen voordoen omdat het anders een gevaar zou vormen. Dit komt er als een natuurlijk gevolg uit voort en God laat het toe omdat het geestelijke gevaar veel groter zou zijn dan de aardse rampspoed ooit kan zijn; zijn aardse leven verliezen betekent niets in vergelijking met het verlies van het geestelijke leven. Oorzaak en gevolg moet dus een uitwerking hebben en ook als God dikwijls ingrijpt, doet Hij dit alleen maar als het geen gevaar voor het geestelijke leven oplevert. De vernietiging van het geestelijke kan dikwijls alleen door de vernietiging van het aardse vermeden worden. Dat heeft de geschiedenis vaak laten zien. Alleen wanneer de geestelijke ontwikkeling, dus het Terug naar God, erbij betrokken is, zal de levende en positieve kringloop werkzaam zijn in plaats van de negatieve die zichzelf uitdooft."

VRAAG: God heeft toch zeven zonen, en we kennen er eigenlijk maar drie, ik tenminste: Christus, Lucifer en deze Ahriman. Wie waren de andere?

"De zeven zonen zijn: Christus, Michaël, Gabriël, Raphaël, Uriel, Lucifer en die andere."

VRAAG: Dus de aartsengelen?

"Ja. - Nu, mijn beste vrienden, wie heeft er vandaag al een besluit kunnen nemen over het beginnen met die cursus waarover ik het aan het begin had. Ik zal het jullie, de rij afgaand, vragen, en jullie moeten me heel eerlijk antwoord geven en je in geen enkel opzicht gedwongen voelen. " *(Iedereen zegt: Ja)*
"Goed, dan zullen we daar de volgende keer mee beginnen".

VRAAG: Met het probleem van de vrije wil heb ik geen moeilijkheden. Ik begrijp het op mijn manier en wel zo, dat ik de vrije wil heb om

grote vergrijpen zoals diefstal en moord al of niet te plegen maar de zin van de vrije wil is, of ik het persoonlijk leuk vind of niet, om het juiste al of niet te doen en dat weet je min of meer van te voren al.

"Ja, dat is helemaal juist. Je kunt het weten als je het werkelijk wilt maar de mens wil het dikwijls helemaal niet te weten komen omdat het antwoord hem niet goed uitkomt. Heel vaak komt de geestelijke plicht niet overeen met wat men wil! Hier past wat ik de laatste keer opmerkte: in de vrije wil moet verantwoordelijkheid, plicht en zelfdiscipline besloten liggen. Wanneer dat niet het geval is, dan is de vrije wil niet alleen een gevaar maar het kan er van komen dat er zo'n gebeurtenis plaatsvindt als waar in de bovenvermelde vraag sprake van is. Ik hoef dit hier niet te herhalen, ik heb er de laatste keer uitvoerig over gesproken en wie het misschien de eerste keer niet zo goed in zich heeft opgenomen – en dat gebeurt immers wel vaker – die moet het nog maar eens heel precies nalezen en erover nadenken."

VRAAG: Na de laatste zitting heb ik, sinds ik deel uitmaak van deze groep, voor de eerste keer ervaren dat wanneer je je werkelijk opent en geestelijke hulp vraagt, je direct antwoord krijgt, als je tenminste geluk hebt en eraan denkt.

"Dit is geen "geluk" in de zin van kans of toeval. Dit is ook een training; je kunt het door het je iedere dag voor te nemen net als al het andere bevorderen."

VRAAG: Ja, maar ik heb het nu pas geleerd. Is dat wat je ons in deze cursussen gaat leren, dat wat ik nu juist ervaren heb?

"Ja, precies. En ik zeg jullie, het kan bij ieder van jullie weer op een andere manier gebeuren. Het hangt hierbij helemaal van ieders aard en karakter af, van ieders talenten en eigenaardigheden. Iedereen zal het weer anders ervaren."

VRAAG: Met het instinct van het dier: het is toch ook zo, dat bij sommige mensen, die niet kunnen zien of horen, de aanwezigheid van bepaalde instincten veel uitgesprokener is dan bij andere mensen.

"Ja, dat is helemaal juist. Het is ook hier, net zoals bij het dier, een compensatie."

VRAAG: Wanneer een mens in zijn leven iets heeft dat steeds weer terugkomt, dat het om zo te zeggen een patroon wordt, moet je dan niet aannemen, als het niet iets uitgesproken slechts is, dat het misschien simpelweg een of andere door God gewilde moeilijkheid is?

"Geen enkele moeilijkheid is daadwerkelijk door God gewild, lieve mensen. Maar God heeft de wetten zo gemaakt dat de mens boven de door hemzelf veroorzaakte moeilijkheden uit moet komen of het nu om iets karmisch gaat, dus of de oorsprong in een vroeger leven te vinden is of in het huidige."

VRAAG: Maar hoe kun je deze moeilijkheid oplossen?

"Dat is een goede vraag. In de eerste plaats door niet krampachtig te proberen deze moeilijkheid uit de wereld te helpen, maar door eerst de situatie te aanvaarden zoals hij is en te accepteren als een rechtvaardig gevolg, ook wanneer je aanvankelijk nog niet weet wat de oorzaak is maar in het besef dat God rechtvaardig is en jullie op de snelst mogelijke manier naar het geluk toe wil leiden, ook al kan het alleen maar over een pad vol keien gaan. Jullie moeten God met heel je hart vragen te laten zien of jullie in dit leven al iets kunnen veranderen en in hoeverre. Wanneer het hele streven van jullie op het geestelijke leven en op je ziel gericht is, dan zullen jullie hier al veel kunnen oplossen, zelfs een zwaar karma. En deze verbinding moet jullie daarbij helpen zodat jullie leren wat nodig is om de verbinding met Gods wereld zelf tot stand te brengen. Dan zullen de nodige inzichten vanzelf komen, dat kan ik jullie beloven. En eerst moet aan de basisvoorwaarden voldaan worden, en dat zijn: op geregelde tijden de moeite en de tijd nemen om alle persoonlijke weerstanden, wat ze ook steeds maar mogen zijn, te overwinnen enz. Geleidelijk aan zal al het weten, dat jullie nodig hebben om zulke moeilijke punten op te lossen, tot jullie komen. Wanneer het doel en streven van de mens erop gericht is, niet om het zo gemakkelijk mogelijk te hebben, maar om geestelijk te leren, hoger te stijgen, te overwinnen, wanneer men dus de wil heeft om uit zo'n moeilijkheid te leren, in plaats van hem alleen maar oppervlakkig uit de weg te willen ruimen, dan wordt het inzicht en het weten gegeven. Dus jullie zullen op een steeds dieper niveau leren begrijpen dat iedere moeilijkheid niet alleen een reden maar ook een doel heeft. Doel en reden zijn nauw met elkaar verbonden, ze hangen samen. En dat iedere moeilijkheid, wanneer de mens dat wil, daartoe kan dienen om hem te bevrijden en te verheffen. Het komt er alleen op aan hoe men zich tegenover de moeilijkheid

opstelt, wat men bereid is daarmee te doen, hoe men haar aanpakt. Dat ligt in de vrije wil van de mens besloten. Zo zullen jullie leren onderscheiden waar jullie door je aardse doen en laten nu al iets kunnen of zouden moeten veranderen, en waar dat niet mogelijk is. In het laatste geval dien je te leren om niet krampachtig te worden en niet in wat voor opzicht dan ook gevoelsmatig je zin te willen doordrijven; maar juist te leren aanvaarden, en dat is vaak niet makkelijk. In het eerste geval betekent het dikwijls een overwinning om juist dat te doen wat je soms het moeilijkst vindt."

VRAAG: De moeilijkheid is toch juist dat je vaak niet weet welke van beide alternatieven de juiste is?

"Dit inzicht wordt jullie op deze weg toch gegeven, daar kunnen jullie, net zoals bij veel andere dingen, juist achterkomen – en jullie zullen erachter komen wanneer je het maar werkelijk probeert. Zou ik jullie bijv. het antwoord op zulke vragen geven, dan zouden jullie het toch niet aannemen als het jullie niet goed uitkwam en er innerlijk nog niet open voor stonden. Wie echter de deur in zichzelf opent, kan zonder meer zelf het antwoord van zijn geestesvrienden krijgen. En ik zou jullie graag door deze cursus helpen bij het openen van deze deur.

En nu, beste vrienden, ga in vrede, Gods zegen is bij jullie allemaal. Gegroet in de naam van God."

Deze lezing werd in het Duits gegeven via Eva Pierrakos in 1957.
Aanvankelijk in verkorte vorm in Engelse vertaling uitgegeven door Center for the Living Force - Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Man & the Universe', Questions and Answers'.
In 1999 werd de lezing volledig in nieuwe Engelse vertaling uitgegeven door 'The Pathwork Foundation' als 'An Unedited Lecture' onder de titel: " God: Father Image; The Third Kingdom: Matter ".
Vertaling van de Duitse lezing in 2005 door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009